

Jubileums Trøkk

1 9 7 3 NMoK 25år 1 9 9 8

JUBILÉUMS- OG INFORMASJONSBLAD FRA
NORSK MUSIKK- OG KULTURSKOLERÅD

"JUBILÉUMSTRØKK" – SPESIALUTGAVE
AV KULTURTRØKK, AUGUST 1998

ANSVARLIG UTGIVER: WILHELM DAHL
REDAKTØR: JOHAN SVENDSEN
TEKNISK PRODUKSJON: HEIMDAL TRYKKERI
FORMGIVING: KETIL ENOKSEN
OPPLAG: 7500

NORSK MUSIKK – OG KULTURSKOLERÅD (NMoK)
POSTADRESSE: 7005 TRONDHEIM
BESØKSADRESSE: HØVRINGEN GÅRD,
BYNESVEGEN 60, 7018 TRONHEIM
TLF.: 73 56 20 00 * FAX: 73 56 20 01

Ei jubileumshelsing til NMoK

Musikk- og kulturskolane har gjort oppveksten rikare for mange barn og unge, og dei har vore drivkrafta bak mykje av kulturlivet i kommunane.

Da Norsk Musikk-skoleråd vart grunnlagd i 1973 såg musikkskolelandet Noreg annleis ut enn i dag. Den gongen var det bare 48 kommunar som hadde starta opp med kommunal musikkskole, og ordninga med statstilskot var ikkje oppretta.

Når vi no skriv 1998 er talet på kommunar som har musikk- og kulturskolar auka til om lag 350, det vil seie 14 kommunar kvart år i perioden. Eg vil gje Norsk Musikk- og Kulturskoleråd det meste av æra for dette.

Prosjekta Positivt Skolemiljø har vore med på å skape trivsel, og meir humørfylte læringsmiljø. Dette har hatt positive ringverknader langt ut i lokalmiljøet. Prosjekta har ført til eit meir bevisst syn på korleis lokalsamfunna kan organisere seg for å opprette og utvikle musikk- og kulturtiltak for barn og unge, og dei har gjeve meir kunnskap og erfaring med korleis opplæringa

Statsråd Jon Lilletun hilser 25-års-jubilanten NMoK

lege samarbeidsmodellar med det lokale kulturlivet, og kva for tiltak og aktivitetar som kan leggjast inn under musikk- og kulturskoleparaplyen.

Ein visjon må vere at musikk- og kulturskolane på sikt kan romme eit mangfald av kulturaktivitetar og skapande verksemdar for alle aldersgrupper.

Eg vil gjerne få gratulere med 25-års-jubilæet, og ønske lykke til med jubileumsfeiringa.

innafor musikk, kunst og kultur kan organiserast og integrerast i dei lokale musikk- og kulturtradisjonane. I dette arbeidet har Norsk Musikk- og Kulturskoleråd hatt ei sentral oppgåve som koordinator og pådrivar.

Det er viktig at musikk- og kulturskolane er utviklingsretta, slik at dei kan møte nye behov og stimulere til eit rikt og mangfaldig kulturliv i kommunane. Mange musikkskolar har derfor endra namn til musikk- og kulturskolar for å kunne vere med på denne utviklinga. Utfordringa i tid framover vil vere å finne fram til ten-

25 år mellom to permer...

Høvringen Gård, august 1998

Med en svak antydning av høstlige vinder i luften, og med trøndersk sommerregn i strie strømmer fra overhengende og truende skyer, tar jeg denne gang pennen fatt for å skrive noen ord om organisasjonen NMoK.

I mine lederartikler har jeg – til nå – konsekvent prøvd å være sakorientert, men denne gang vil jeg stoppe litt opp ved den milepæl som organisasjonens 25-års-jubiläum tross alt er.

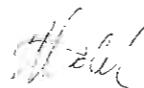
Jubileumsfeiringen, landsmøtet i Kristiansand S og tilhørende herligheter er allerede behørig omtalt, og mange av dere har allerede feiret dagen med bløtkake og kaffe på lærerværelser, kontorer og spiserom.

I forbindelse med organisasjonens egen markering i september ønsker vi å gi våre medlemmer et oppdatert sammendrag av noen av de viktigste begivenheter i vår organisasjons historie, derfor dette jubileumstidsskrift som vi håper vil kunne være både til glede – og nytte.

Vi har gitt redaktøren i oppdrag å konsentrere seg om viktige begivenheter framfor enkeltpersoners innsats og subjektiv synsing, og sier dermed likegodt først som sist: Ingen nevnt, ingen glemt! Du bør ikke bli det minste overrasket over at du ikke finner d i t t navn i dette jubileumstidsskriftet, selv om du utvilsomt kunne ha fortjent det!

Styreleder Øivind Schanche og undertegnede vil gratulere alle våre gode støttespillere og samarbeidspartnere med 25-årsdagen, og håpe på fortsatt fremgang for musikkskolesaken. Som det fremgår av vår epilog bakerst i tidsskriftet har vi mange store og uløste utfordringer framfor oss – deriblant utvikling av det faglige innhold i musikk- og kulturskolene våre, kvalitets-sikring og finansieringsoppfølging av lovfestingen av kommunale musikk- og kulturskoler.

NMoK vil fortsatt kjempe for at barna og de unges kultur blir tatt på alvor, og for økt forståelse fra myndighetenes side når det gjelder viktigheten av å fremme livskvalitet og trivsel i lokalsamfunnet. Hos jubilanten er kampviljen fortsatt upåklagelig, og vi har gjennom årenes løp, gradvis, bygget opp et fellesskap, en medarbeiderstab, en utviklingsavdeling og et nettverk av dyktige forbundsfeller som gir oss grunn til å tro at vi aldri har vært i bedre stand til å gå løs på nye problemer og utfordringer enn nå. Takk for innsatsen så langt, og lykke til videre i nye 25 år sammen med NMoK. Vi er fortsatt bare ved begynnelsen....

WILHELM DAHL

Wilhelm Dahl, direktør

Øivind Schanche, styreleder

Tidsskriftet "Jubileumstrøkk" er primært bygget på skriftlige kilder, som artikler, jubileumstidsskrifter, årsmeldinger og virksomhetsplaner. Formålet ved denne utgivelsen har vært å samle 25 års historie mellom to permer, i den hensikt å gi våre medlemmer – og andre interesserte – en forenklet og kortfattet innføring i organisasjonens virksomhet gjennom 25 år. Dette tidsskriftet er derfor ikke å betrakte som en jubileumsberetning i tradisjonell forstand, men som en komprimert populærversion der tilgjengeligheten og oversiktligheten er satt i høysetet. (red.)

1973

- det året det hele startet

Når vi her skal samle en del fakta og inntrykk fra organisasjonens 25-årige historie mellom to permer er det viktig å huske en spesiell ting: At NOMU – senere NMOK – de første ti år ikke hadde en eneste betalt arbeidstime til disposisjon. All virksomhet var basert på ulønnede tillitsverv, og det er et faktum til ettertanke når man tar det høye aktivitetsnivået i betraktning. Ikke før i 1982 kunne NOMU engasjere en såkalt "Daglig leder" i en tredjedels stilling, og det er derfor all grunn til å rette en takk til de pionerene som startet det hele. Interimstyrets første formann, Jørg Johnsen, påpekte i organisasjonens 10-års-beretning at det er

Jørg Johnsen, organisasjonens grunnlegger

god grunn til å berømme organisasjonens mange pionérer for den innsatsen som ble gjort, og denne oppfordringen gjør vi mer enn gjerne til vår egen. Det er nesten utrolig at alt som ble gjennomført i løpet av organisasjonens spede barndom har latt seg realisere med så beskjedne ressurser som faktisk har vært til disposisjon! Mange ressurspersoner og gode krefter har vært engasjert underveis, og det er derfor bare en ting å si: - En ektefølt takk til dere alle!

Det første året ble, hva vi kan kalle, et interimsår. Det ble valgt et interimstyre på ni medlemmer, et arbeidsutvalg som besto av: Jørg Johnsen, Kristiansand S, (formann), Åsvald Solheim,

Hå, (nestformann), Harald Bjørgan, Sandnes, (sekretær), Johanne Blidensol, Mo i Rana, Stein Dahl, Molde, Karl Grønlie, Skien, Kåre Opdal, Trondheim samt Sollaug Sundberg fra Bodø.

Arbeidsutvalgets viktigste oppgave var å forberede en formell etablering med tanke på et konstituerende møte i Brumunddal i 1974. Som en liten kuriositet kan vi nevne at det såkalte sekretariat, som besto av tre medlemmer, ble hentet fra et meget begrenset område – geografisk sett. På denne måten kunne man møtes med relativt korte intervaller, uten de helt store kostnader.

Resten av arbeidsutvalget ble trukket inn gjennom korrespon-

danse! De formelle ting gikk som smurt, men det er ikke til å stikke under en stol at denne interimfasen ikke forløp helt uten problemer. Uoverenstemmelser som bunner i at enkelte hevdet at deltakerne på Kristiansandkonferansen i 1973 ikke var innbudt til et møte for å starte en organisasjon med styringsrett for musikkskolene, og som samtidig skulle finansieres av disse.

Det gikk faktisk så langt at det ble foreslått at hele etableringsfasen måtte gjøres på nytt, og at det måtte arrangeres en egen konferanse bestående av representanter fra Musikkskolene – utstyrt med mandat fra sine respektive arbeidsgivere. Det ble med forslaget....

5

• Norsk Musikkskoleråd etablert i Kristiansand S

• NMPE, (NMM), opprettet

• 65 deltakere på oppstartskonferansen

• 43 medlemsskoler

• Valg av interimstyre

• 11 192 elever

1974 – 1978:

Samarbeid og retningslinjer

I deen med oppstart av en organisasjon som NOMU var imidlertid ikke å starte en ny organisasjon med styrings-

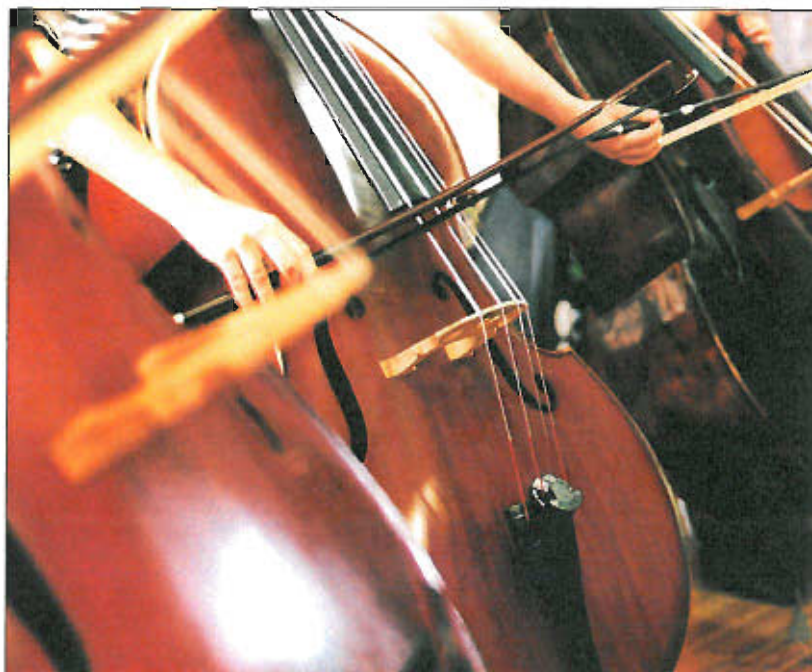
myndighet, snarere tvert imot. Norsk Musikkskoleråd var ment å være et samarbeids- og kontaktorgan, der musikk-skolenes representanter kunne drøfte problemer, gi råd, ta seg av oppgaver av felles interesse, osv.

Av forslag til retningslinjer som ble fremmet for det konstituerende møtet i Brumunddal i 1974 gikk dette tydelig fram, og betegnelsen

r å d ble valgt for å unngå de vanlige tolkninger av offisielle betegnelser som organisasjon og forbund. De vedtatte retningslinjer forutsatte et nært samarbeid med Landslaget Musikk i Skolen, som fikk i oppdrag å oppnevne ett medlem og et varamedlem i NOMU's arbeidsutvalg.

Dette utvalgets første to-års-beretning, presentert under det første ordinære representantskapsmøtet i Trondheim i 1976, har en innledning som forteller litt om arbeidsutvalgets oppfatning av

Norsk Musikkskoleråd. Beretningen sier også sitt om organisasjonens eksistensberettigelse, og vi siterer:

Instrumental- og gruppeundervisning, et hovedtema for NOMU i tidsrommet 1974 – 1976.

”Det som først og fremst er blitt helt klart er at behovet for NOMU som et kontakt- og samarbeidsorgan for norske musikk-skoler ikke bare er tilstede, men at det er meget stort – ja bent fram overveldende...”

Vi kan heller ikke unnlate å nevne at NOMU's første funksjonsår var sammenfallende med Braseth-utvalgets utredningsperiode.

Samarbeidet mellom

utvalg og råd resulterte bl.a. i en innstilling som har hatt stor innflytelse på musikkskoleutviklingen på 70-tallet siden den ble mangfoldiggjort og distribuert høsten 1976.

Noen av de viktigste arbeidsoppgavene for NOMU i perioden 1974 – 1978 var å få gjennomført prinsipper om Åpent opp-tak, lave skolepenger, tilpasset og desentralisert undervisning. Hensikten med dette arbeidet var bl.a. å foreta en utprøving av modeller for gruppeundervisning under alternative forhold, og

• Samarbeid med NMPF og Landslaget Musikk i Skolen

• Braseth-utvalgets utredning

• Samordnet Musikkopplæring

Musikk og kultur er med på å bygge bro mellom generasjonene.
Her møter barn og voksne felles gleder og utfordringer.

Kulturrådet innvilget i 1974 et tilskudd på 8000 kroner til det som senere har fått navnet "Samordnet Musikkforsøk."

I samarbeid med Norsk Musikkpedagogisk Forening, senere NMM, ble det arrangert en rekke kurser for såvel pianister og strykere – som sangere – over det ganske land. Disse ble finansiert med tilskudd av voksenopplæringsmidler.

Allerede i den første funksjonsperioden ble det praktisert en godkjenningsprosedyre for medlemsskap i NOMU: Den

viktigste regelen var at musikkskolene skulle ha vedtatte retningslinjer for sin drift – og ikke minst også en faglig målsetting.

Før representantskapsmøtet i 1976 var det godkjent 43 medlemsskoler, med tilsammen 11 192 elever. I tillegg kan regnes elever i orkester, kor, musikkbarnehager, m.m. – slik at det totale elevantal samme år utgjorde i underkant av 24 000.

Interessant kan det også være å merke seg at de totale driftsutgifter den gang utgjorde 16 millioner kroner, hvorav elevenes andel utgjorde ca. en tredjedel.

Når det gjelder NOMU var det totale utgiftsbudsjettet på symbolske 44 000 kroner. Inn i dette beløpet gikk også 30 000 kroner i utgifter til gruppeundervisningsseminarer – slik at Norsk Musikkskoleråds totale utgifter, finansiert gjennom en bevilg-

ning fra Kulturrådet, bare utgjorde 14 000 kroner for et helt år!

Det var Sundvollen som var stedet for Musikkskolerådets representantskapsmøte i 1978.

Møtet ble også denne gang samordnet med landsmøtene i Landslaget Musikk i Skolen og NMPF, og beretningen fra den gang taler sitt tydelige språk om utviklingen og opprettelsen av musikkskoler her til lands: Medlemstallet i NOMU økte i denne perioden med mer enn 60

prosent, hvilket forteller atskillig om musikkskolesystemets stadig stigende aksept i vårt langstrakte land.

I de første etableringsårene var det særlig bygdene som kom med, gjerne i områder som ligger et stykke fra våre større byer.

Av andre, viktige hendelser samme år kan nevnes at NOMU og NMPF ga ut en enkel artikkelsamling i bokform, den såkalte "Musikkskoleboka," og at organisasjonen mottok nordiske midler i form av tilskudd til en komposisjonsbestilling fra et annet, Nordisk land. Bestillingen gjaldt en komposisjon for skoleorkester, og ble urframført under Festspillene i Harstad av et musikkskoleorkester fra Nordkalotten.

Et internasjonalt samarbeid var et faktum.

1978 - 1982

Gjennomslag for statstilskudd

I oktober 1978 sto Norsk Musikkskoleråd som arrangør av EMU's generalforsamling på Lysebu i Oslo – en forsiktig start på et internasjonalt samarbeid som stadig blir mer omfattende og fruktbart for alle parter.

Et morsomt poeng er det at det i programmet bl.a. inn gikk et foredrag signert nåværende statsminister Kjell Magne Bondevik, som på det tidspunktet hadde levert sin interpellasjon i Stortinget om nettopp kommunale musikkskoler!

NOMU tok også initiativet til en såkalt "EMU-camp på Finsnes sommeren 1980

– et særdeles vellykket arrangement som ble gjentatt året etter med stor oppslutning fra mange land i Europa.

Norge gjennomgikk i årene 1978 – 1980 en mild økonomisk krise, som datidige økonomer karakteriserte som en "økonomisk vanskelig periode." Dette fikk selvsagt også negativ innvirkning på kommunenes økonomi, og resultatet for NOMU's vedkommende uteble heller ikke:

For første gang opplevde man at kommunestyre vedtok å legge ned etablerte, og – til dels – veldrevne musikkskoler. Dette skjedde bl.a. i Rogalandskommunene Suldal og Eigersund, men det jevne tilsiget av nye medlemskommuner fortsetter, den heller svake kommuneøkonomien til tross.

Perioden 1978 – 1980 var på mange måter en innholdsrik periode i norsk musikkshistorie, sett med våre øyne.

Det nye "Fellesrådet for Sang- og Musikkorganisasjonene i

Øvelse gjør mester... (Foto: Anders Minge)

Norge" var kommet godt i gang, og det ble ellers opprettet en arbeidsgruppe som fikk i oppdrag å utrede spørsmål vedrørende undervisningspersonalet i våre musikkskoler, (det såkalte "Hagen-utvalget").

Samme år, (1978), engasjerte Grunnskolerådet en konsulent med veiledningsoppdrag for musikkskolene som hovedoppgave.

Som en følge av slett økonomi ble det ellers i denne perioden stadig viktigere å utarbeide tiltak for å sikre musikkskolenes videre drift.

Allerede i 1980 ble det derfor foreslått statlige støtteordninger, og en l o v f e s t i n g

som viktige tiltak i så måte.

Som vi alle vet skulle det ta mer enn 15 år før lovforankringstanken ble gjennomført.

Kampen for statlig tilskudd er en av de virkelige fanesaker i denne perioden, en organisasjonssak som daværende styreformann, Harry Rishaug, karakteriserer som den viktigste i hans formannsperiode. På grunn av erfaringene med Samordnet Musikkforsøk klarte organisasjonen å overbevise politikerne om at drift av kommunale musikkskoler var såpass ressurskrevende at et statlig tilskudd var helt nødvendig. Et moment som ble poengtert i alle sammenhenger. Idéen om å drive musikkskoler på høyt, kvalitativt nivå med åpent opptak, lave skolepenger, og i nært samarbeid med grunnskolen og fritidsmusikklivet, falt i god jord hos de bevilgende myndigheter.

Innvandrerkultur, nye uttrykk og elever fra mange land har etter hvert funnet seg vel til rette i norske musikk- og Kulturskoler. (Foto: Anders Minge)

Politikerne fikk etter hvert øynene opp for musikkskolesystemets mange fordeler, og musikkskolene mottar sitt første, statlige tilskudd på fem millioner, (1982).

En satsing på oppgradering av medlemskontingenten, stor, ulønnet arbeidsinnsats innad i organisasjonen og en utstrakt vilje til fruktbar dialog og samarbeid med de politiske myndigheter var utvilsomt sterkt medvirkende årsaker til opptrappingen av den statlige involvering. I motsatt fall er det lite trolig at statlige midler i det hele tatt ville ha kommet inn i systemet på det daværende tidspunkt.

Representantskapet på Åsane Folkehøgskole i 1982 vedtok at NOMU nå – i sterkere grad enn før – måtte drives profesjonelt. Det ble gjort klart at arbeid for organisasjonen skulle betales, det ble ellers foretatt et skifte i organiseringen av NOMU. Et møte med høy temperatur og intense debatter, der det bl.a. – etter mye om og men – ble besluttet å opprette fylkesavdelinger av NOMU.

Harry Rishaug fra Trondheim ble ny formann, mens avtropende Jørg Johnsen påtok seg oppgaven som daglig leder.

Parallelt med denne omorganiseringen foregikk det også planlegging av nye former for intern og ekstern informasjon.

Dette arbeidet resulterte bl.a. i utgivelsen av NOMU-nytt, et internt opplysningsorgan som i dag bærer navnet "Kulturtrøkk," og som er organisasjonens faste informasjonsblad med seks årlige utgivelser.

En ny "Musikkskolenes håndbok" så dagens lys i denne perioden, også denne et ledd i synliggjøringen av NOMUs stadig mer omfattende virksomhet på en rekke felter.

Etter hvert kom det også inn forslag som tilsammen avtegnet en klar organisasjonsstruktur:

En struktur som gjorde Norsk Musikkskoleråd til et landsomfattende organ, og de tilsluttede musikkskoler innen hvert fylke til lokale avdelinger av NOMU. Musikkskolene fikk representasjonsrett i fylkesavdelingene, og sist – men ikke minst: Representasjonsrett til NOMU sentralt gjennom representantskapsmøtene som, hvert annet år, utpekte NOMUs sentrale ledelse.

- Musikkskolene får statstilskudd
- NOMU-nytt kommer ut for første gang
- 33 nye medlemskommuner 1980 – 1982
- Fylkesavdelinger etableres

- Åpent opptak i musikkskolene
- Innføring av betalt organisasjonsarbeid
- Utgivelse av musikkskolehåndbok
- Utstrakt, internasjonal virksomhet

1982 - 1986

Tono-avgift og konsulenter

NOMU skulle, etter representantskapsmøtet i 1984 bestå av følgende organisasjonsledd:

Representantskapsmøte, styre og fylkesavdelinger.

Arbeidsutvalget ble dermed skiftet ut med et styre, noe som i virkeligheten innebar at NOMU hadde fått en vanlig organisasjonsform med et styringsorgan istedenfor et arbeidsutvalg.

Det var også under dette representantskapsmøtet at den såkalte TONO-avtalen så dagens lys for første gang. Denne avtalen var en

fornybar prøveordning, som skulle være retningsgivende for musikkskolenes vederlag til TONO, for årlig konsertvirksomhet. Avtalen har senere vært fornyet med jevne mellomrom, helt fram til jubileumsåret 1998, da TONO ikke fant å kunne fornye overenskomsten om avgiftsvederlag med NMoK.

En ny "musikkskolehåndbok" finansiert og utgitt av Kommunenes Sentralforbund under ledelse av Odd Eikemo ble også en satsing fra NOMU's side i 1984. Boka kom ut ett år senere, og kan vel best karakteriseres som en problemløser for musikkskolerektorer og andre ansatte i deres daglig arbeid.

På representantskapsmøtet i 1984 ble det nytt formannsskifte, idet Harry Rishaug hadde overtatt stillingen som rektor ved

Musikkskolerektor Kåre Opdal har i mange år vært en ressursperson i vår organisasjon. Her mottar han NMOK's hederspris av Dan Børge Akerø, og daværende kulturminister Turid Birkeland.

Trøndelag Musikkonservatorium, og dermed også forlatt musikkskolesektoren. Han ble etterfulgt av Odd Eikemo, Stange, som bl.a. fikk med seg musikkskolerektor Kåre Opdal fra Trondheim i styret. Personer som senere skulle vise seg å bli en meget viktig ressurs i NOMU-systemet i årene som fulgte.

Opptrapping av statsstøtten, nye retningslinjer for kommunal musikkskolevirksomhet, hyppig kontakt med departement og sentralforbund og – ikke minst – informa-

sjon til Stortinget og regjeringspartiene, er andre satsingsområder fra denne perioden. Et arbeid som dagens NMOK også vektlegger i betydelig grad.

Vi aner konturene av en organisasjon slik vi kjenner den i dag. Stadig på offensiven, og med en stor skare av visjonære medarbeidere i alle ledd. En organisasjon som har kjempet fram resultater gjennom helhjertet innsats fra engasjerte medarbeidere med felles mål og ønsker.

"Olsnesutvalget" var på denne tiden et viktig organ i arbeidet med utformingen av retningslinjer og organisasjonsmodeller for musikkskolevirksomheten. Utvalget skulle også vurdere musikkskolenes økonomiske situasjon, og undervisningskvaliteten ved de kommunale Musikkskoler.

1986 - 1988

Mot en profesjonalisering

Vi har nå, etter hvert, kommet fram til styreperioden 1986 – 1988, en epoke som også omtales som jubileumsperioden. Perioden utmerker seg bl.a. i at arbeidsmengden i organisasjonen øker kraftig, og at stadig flere slår til lyd for at administrasjonen må profesjonaliseres. Tanken om en lønnet heltidsstilling blir lansert, og dermed starter også en kamp for å legge grunnlaget for en økonomi som tillater en slik investering. I tillegg blir det innleid ressurspersoner utenfra for å få sakene unna.

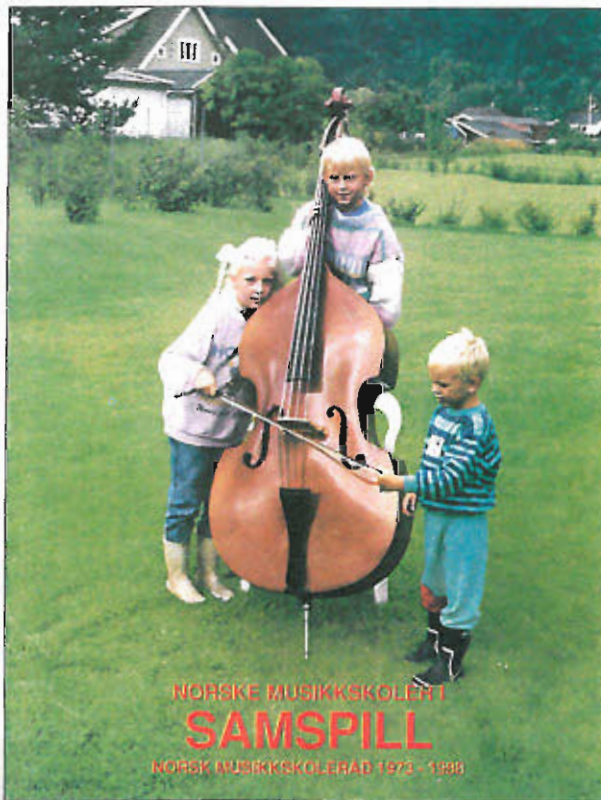
I 1988 kan NOMU belage seg på å feire 15-års-jubileum, og daværende formann, Odd Eikemo, overtar stillingen som musikkskolekonsulent i Kommunenes Sentralforbund. Han må dermed trekke seg som formann i NOMU.

Styrets nestformann, Kåre Opdal, ble valgt til ny formann for perioden 1986 – 1988, og det må heller ikke glemmes at NOMU's såkalte "regionale organer" ble omdannet til fylkesavdelinger i denne perioden.

Det ble også innført et nytt kontingentprinsipp. NOMU's medlemmer hadde da, gjennom en årrekke, betalt sin medlemskontingent etter vedtatte satser innen fire kontingentgrupper.

Grunnlaget for plassering var skolens undervisningstimetall pr. år, men skjevheter i systemet førte i sin tur til oppdeling i 20 kontingentgrupper med vesentlig mindre avstander mellom gruppene enn ved den tidligere ordning.

Denne oppdelingen gjør seg fortsatt gjeldende den dag i dag.

Forsiden på "(Norske Musikkskoler i) SAMSPILL", NOMU's jubileumstidsskrift i forbindelse med 15-års-feiringen i 1988.

I tidsskriftet "SAMSPILL", et jubileumsblad utgitt i forbindelse med NOMU's 15-års-jubileum i 1988, kan vi lese litt om de vyer og planer som grunnleggerne hadde for organisasjonen..

Uten å ta for hardt i kan vi, med sikkerhet, konstatere at NOMU var blitt enn større suksess enn selv de største optimister hadde våget å antyde på forhånd.

Medlemstallet nådde den magiske og behagelig avrundede 250-grensen, og grunnlaget for musikkskolelandet Norge var nå solid tuftet - takket være stor innsats og mange kreative innspill.

I ettertid kan man kanskje trekke den konklusjon at organisasjonen den gang sto ved et veiskille, der mange veger pekte framover i like mange ulike retninger. Eller, som redaktør av

"Samspill" – Jørg Johnsen – så karakteristisk uttalte det: Hvilken framtid som venter musikkskolene er det ikke mulig å fortelle n o e om i denne beretningen. Målsettingene på kort sikt var blitt oppfylt, og vel så det: Statstilskuddet som en regelmessig inntektskilde var et faktum, likeså en stabil medlemskontingent, kommunale bidrag og såkalt prosentvis elevandel, (skolepenger).

Fra å være et lite påaktet skoleslag hadde musikkskolene etterhvert utviklet seg til et undervisningstilbud å regne med, og som svært mange barn- og unge i landet vårt benyttet seg av. Forøvrig ble skolepengeordningen et arbeidsområde som etterhvert opptok så mye av NOMU's totale kapasitet at styret besluttet å overlate denne problematikken til en av våre fylkesavdelinger: Sør-Trøndelag.

To representanter for denne fylkesavdelingen, vår nåværende direktør Wilhelm Dahl og Oddvin Vatlestad, Trondheim, påtok seg hovedtyngden av dette arbeidet. Det såkalte "Skolepengeutvalget" la fram en beretning som forteller om en grundig behandling av oppdraget. Bl.a. ble det laget en såkalt tiltaksplan, der man gikk inn for å øke den statlige refusjonsprosenten til de kommunale musikk-skoler, slik at den kom på samme nivå som rammetilskuddet for grunnskolen, (d.v.s. ca. 35 prosent).

Utvalget var også meget OBS på at mange kommunale musikk-skoler igjen ble foreslått ned-

lagt, og rådet oppfordret departementet til å sende signaler om at man var villig til å vurdere den nye situasjonen som nå var oppstått.

Dahl og Vatlestad slo også sterkt til lyd for at det skulle utarbeides en såkalt NOU-rapport om de kommunale musikk-skolene her til lands.

Begrunnelsen for dette synspunktet skal bl.a. ha vært å danne grunnlaget for et eventuelt lovverk for de kommunale musikk-skolene, tilknyttet grunnskoleloven.

Mye mer kunne ha vært sagt og skrevet om de første 15 årene i NOMU's 25-årige historie, men vi velger å la det bli med dette.

Som en liten oppsummering kan vi imidlertid si at grunnleggerfasen nå er over, og at en ny æra begynner. Vi aner konturene av en organisasjon i sterk utvikling, og av et skoleslag som etter hvert skal komme til å gjøre seg sterkt gjeldende i den offentlige debatt.

Utviklingen i retning av kulturskoler er det få som hittil har forutsett, men de første tankene har allerede begynt å spire: Hva med å gi et tilbud til elever som ønsker skole-ring i andre uttrykk enn musikken?

For noen er dette skjønn framtids-musikk, for andre en ren provokasjon.

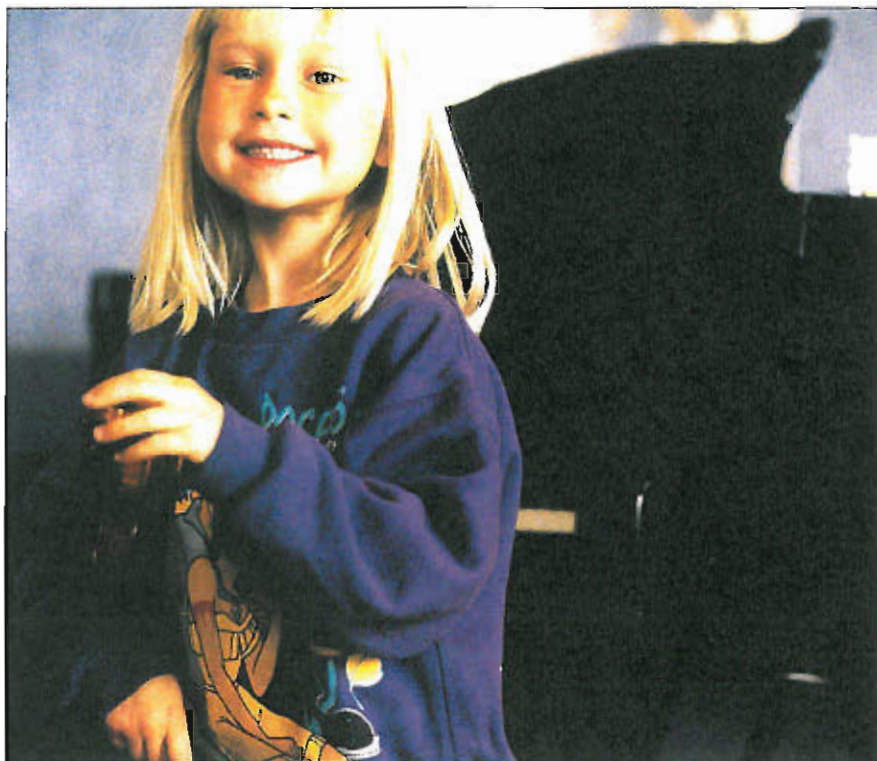
De mange som tidligere har gjort for-

søk på å nedtegne brokker av NOMU's historie har vært meget flinke til å vektlegge positivt samarbeid og å forsterke inntrykket av en sammensveiset og enhetlig organisasjon, men dersom man leser mellom linjene aner man store ulikheter fra skole til skole. Selv i dag kan det nok være langt mellom oppfylld av vedtatte målsettinger og virkelighet i hverdagen, men disse problemene jobbes det fortsatt med.

Ett eksempel i så måte har vært det stadig pågående arbeid med lovfestingssaken, enkelte skeptiske røster til tross:

De sa det var umulig, men vi gjorde det likevel!

Denne optimismen innad i organisasjonen både har, og vil vi, bygge videre på.

Et rikt, lokalt kulturliv fremmer trivsel og kontakt, livskvalitet - og spilleglede. (Foto: Anders Minge)

• 1984: Avtale med TONO

• Opptrapping av statsstøtten

• Nedsettelse av skolepengeutvalg

• Passerer 250 medlemskommuner

• Ny musikk-skolehåndbok

• Innføring av fylkesavdelinger

1988 - 1990

Dugstad-utvalg og sekretariat

Mer enn 60 stemmeberet-
tignede representanter
og 50 gjester og observatører var
samlet til fest på Royal Garden
Hotel i Trondheim i perioden 9. –
11. oktober 1988.

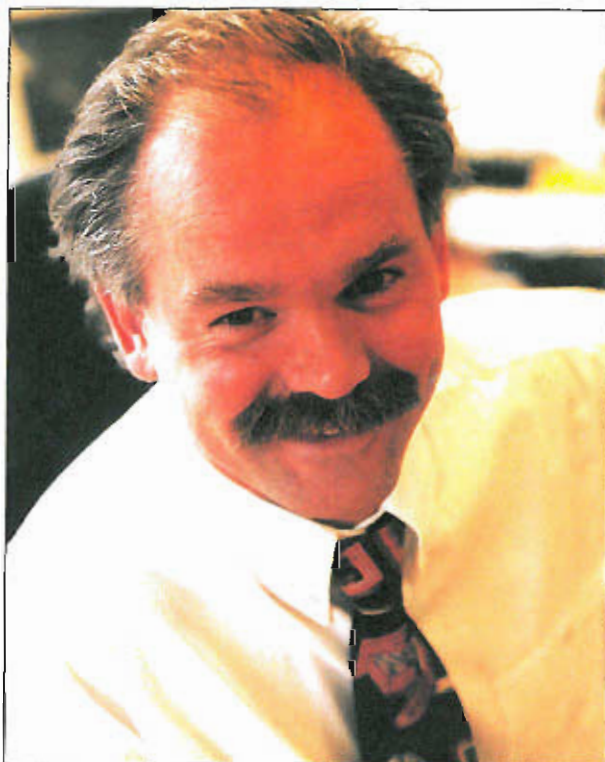
Hensikten var ikke bare å mar-
kere 15-års-jubilæet for organisa-
sjonen, men også å avvikle re-
presentantskapsmøtet.

Et av høydepunktene i feiringen
var sammensettingen av et mu-
sikkskoleorkester med dyktige
talenter fra hele landet, med ing-
en ringere enn Leif Ove Andsnes
som solist, og Karsten Andersen
som dirigent. Spiren til et nasjo-
nalt musikkskoleorkester var
dermed sådd.

Vi har allerede nevnt "Sam-
spill" – et jubileumshefte som
daværende daglig leder, Jørg
Johnsen, nennsomt hadde ført i pennen. Hefet gir bred og
grundig informasjon om musikkskolenes utvikling i perioden
1973 – 1988.

Det ble ellers på representantskapsmøtet vedtatt å opprette hel
stilling som daglig leder for NOMU. Tilsettingen var på åremål,
og for fire år av gangen. Det nye styret fikk bl.a. i oppdrag å stå
for tilsetting av en daglig leder, samt sørge for at et nytt sekreta-
riat ble et faktum.

Åsvald Solheim ble på dette møtet enstemmig valgt som ny for-
mann for organisasjonen.

Wilhelm Dahl ble i januar 1989 ansatt
som direktør i NOMU

Den gang, som i dag, ble det
også lagt betydelig vekt på å
samarbeide med politikere og
andre, viktige alliansepartnere,
et satsingsområde som fortsatt
preger vår organisasjon.

En av de største utfordringene
styret sto overfor var etablering-
en av et eget sekretariat. I januar
1989 ble tre av et stort antall
søkere innkalt til intervju i Oslo,
og det ble nåværende direktør
Wilhelm Dahl som ble tilbudt
stillingen.

Sekretariatet ble, etter en sterk
debatt om beliggenheten, samlo-
kalisert med skoledirektør Bodil
Skjånes Dugstads kontor i
Trondheim, men allerede samme
høst, (oktober 1989), flyttet til
det nye kulturhuset i Trondheim,
Olavshallen.

Etterhvert som staben vokste overtok NMOK stadig større
arealer i Olavskvartalet, inntil administrasjonen flyttet inn i
nye og tidsmessige lokaler i Fjordgata 1 i 1994.

En eventyrlig utvikling og profesjonalisering, med en samloka-
lisert administrasjon og utviklingsavdeling som har vokst til 15
hel- og deltidsansatte på mindre enn 10 år!

Handlingsplanen for perioden 1989-1990 kan sammenfattes i
13 punkter, og alt den gang var lovforankringstanken en
merkesak for NOMU. Daværende formann, Åsvald Solheim,
nøler ikke med å karakterisere lovfestingssaken som den mest

vesentlige i løpet av sin formannsperiode.

En annen, viktig arbeidsoppgave var å få økt statstilskuddet til de kommunale musikkskolene, og å styrke organisasjonen på fylkesplan.

Positiv markedsføring og aktiv synliggjøring, lav skolepengeandel og arbeidet med å styrke samarbeidet mellom musikklivets mange organisasjoner ble også sterkt prioritert i denne perioden, en strategi som på alle måter har vært vellykket!

Tidsskriftet NOMU-nytt ble etterhvert distribuert til samtlige kommunale musikkskoler, og samarbeidende organisasjoner. Et vesentlig bidrag til å holde egne rekker informert om hva som skjedde på sentralt hold.

Det ble også, i 1990, laget en telefonkatalog med en oppdatert oversikt over adresser for medlemsskolene. Opplaget var på 2000 eksemplarer, og forløperen til dagens Musikk- og Kulturguide dermed et faktum.

Dugstad-utvalgets opprettelse må vi også ta med i betraktningen når historien for perioden 1988 – 1990 skal skrives.

Som fremgår av navnet ble

skoledirektøren i Trondheim, Bodil Skjånes Dugstad, satt til å lede utvalget – som startet sitt arbeid i januar 1989.

Utvalgets mandat var å gi en analyse og vurdering av musikkskolenes virksomhet, og av den betydning musikkskolene hadde for skoleverket og det lokale musikkliv.

Utvalget kom til den konklusjon at musikkskolene hadde så stor betydning for det lovbestemte skoleverket at staten måtte ta større ansvar for å sikre musikkskolenes videre eksistens. Dette er bakgrunnen for utvalgets tilråding om lovtilknytning og opptrapping i overføring av statsmidler til den kommunale musikk-skolevirksomheten.

Det er her den senere så omtalte "Fordelingsnøkkelen" når det gjelder økonomisk ansvar for driften av musikkskolene ser dags lys for første gang.

Utvalget skisserte en ansvarsfordeling mellom stat, kommune og skolepenger i forholdet 45 – 45 – 10, (prosent), en ansvarsfor-

deling som vår organisasjon fremdeles arbeider for å få gjennomført.

I beretningen som omhandler denne perioden har forfatterne lagt stor vekt på å fremheve det aktive informasjonsarbeid som NOMUs ledelse har drevet vis a vis den nye ledelsen i departement og Storting.

Dette arbeidet resulterer bl.a. i at Udannings- og Forskningsdepartementet stiller seg stadig mer positiv til de kommunale musikkskolene, og det jobbes nå intenst for å legge fram en Stortingsmelding om de kommunale musikkskolene i løpet av høsten 1990.

På den musikkfaglige siden presenterer Kommunenes Sentralforbund en "rammeplan" for kommunale musikkskoler.

Denne planen satte musikk-skolen inn i en helhetlig, kulturell sammenheng, og understreket at et rikt og aktivt, lokalt kulturliv fremmer trivsel og kontakt, og er med på å bygge opp et bedre samfunn.

Livskvalitet blir etter hvert det nye moteordet når det gjelder til-

gangen på kultur i samfunnet generelt, og selv om musikkskolene først og fremst utgjør en undervisningsinstitusjon er de også en kulturfaktor på linje med andre kulturtiltak i kommunen.

På bakgrunn av ny rammeplan og positive erfaringer med nettverk som arbeidsform, har NOMU innledet et prosjektsamarbeid med Norges Musikkorps Forbund. Et faktum som – med all ønskelig tydelighet – beviser at vår organisasjon gjennom alle år har hatt et godt og nær samarbeid med korpsbevegelsen. Prosjektet fikk betegnelsen "Helhetlig musikkopplæring", og var et forsøk på å samordne lokal musikkopplæring i perspektiv av helhetsskolen.

Medlemstallet nærmer seg nå 300 kommunale musikkskoler, noe som skyldes en aktiv vervekampanje med 42 nye medlems-skoler som resultat.

Dugstadutvalgets leder, Bodil Skjånes Dugstad. Utvalgets mandat besto bl.a. i å vurdere musikkskolenes betydning for skoleverket og det lokale musikkliv.

(Foto: Anne Britt Kilvik, Adresseavisen)

Positiv markedsføring har vært en bevisst strategi i organisasjonens synliggjøringsarbeid gjennom alle år, men det er ingen grunn til å legge skjul på at mye av den mediafokusering som er blitt organisasjonen til del har vært knyttet til kriser og nedleggingstrusler. En positiv motvekt i så måte var, på slutten av 80-tallet, et nært samarbeid med NRK, og sterk involvering da Norsk Grunnskole i 1989 feiret 250-årsjubileum i Bergen. Her fikk organisasjonen for alvor vise de kreative og produktive prosesser som blir utviklet innen musikkskolene, med profilering under mottoet: "Musikkskolene blomstrer i Norge." En fjernsynsoverført kjempe-mønstring fra Grieghallen, formidlet gjennom bl.a. Erik Bye, Norsk Musikk-skoleorkester og NRK.

NOMU's Toril Bakke fotografert under Norsk Grunnskoles 250-års-jubileum i Bergen i 1989, der organisasjonen profilerte seg under mottoet: "Musikkskolene blomstrer i Norge."

for musikkorganisasjonene, deriblant Norges Sang- og Musikkråd, Norsk Musikkpedagogisk Forening, Norsk Musikerforbund, NOMU, m.fl.

Torget fungerte som et strategi- og debattforum for organisasjonene i aktuelle saker, og sto etter hvert frem som et representativt organ for store deler av norsk musikkliv.

I denne perioden ble mange, øremerkede tilskuddsordninger foreslått fjernet, men takket være aktivt arbeid fra organisasjonens side ble de kommunale musikkskolene ikke berørt av de fremlagte forslag. Finansdepartementet har også ved senere anledninger foreslått fjerning av det øremerkede tilskuddet, men stadig informasjon fra organisasjonens side har

sørget for at denne livsviktige ordningen fortsatt står ved lag.

I en oppsummering blir NOMU's virksomhet ellers oppsummert slik:

"...Organisasjonen har, helt frem til i dag, brukt mye tid på å dokumentere musikkskolenes berettigelse i det norske samfunn. Organisasjonen må imidlertid, i kommende periode, i sterkere grad fokusere på musikkskolenes indre liv, og å gjøre dem – som beskrevet i Dugstadutvalgets innstilling – til dynamoer i det lokale skole- og kulturmiljøet. Dette utviklingsarbeidet representerer en stor utfordring for NOMU i de kommende år...

Andre prosjekter som ble viet betydelig oppmerksomhet den gang var "Musikk-Ekspress" og "Torget."

Førstnevnte et samarbeidsprosjekt med Landslaget Musikk i Skolen, Norges Sang- og Musikkråd, Rikskonsertene og NOMU.

Siktemål: Å skape aktivitet og fokusering på barn og unge gjennom mønstringer og vennskaplige "konkurranser" i musikk for små grupper, og enkeltutøvere.

Når det gjelder prosjektet som gikk under navnet "Torget", kan vel dette best karakteriseres som et uformelt samarbeidsforum

• Etablering av eget sekretariat

• "Torg" og "Musikk-Ekspress"

• "Dugstad-utvalget"

• Økt samarbeid med sentrale politikere

• Ny rammeplan

• Første forløper til dagens Musikk- og Kulturskoleguide

1990 - 1992

NMO og Positivt Skolemiljø

I den perioden som her skal beskrives, begynner NOMU for alvor å markere seg som en viktig og markant aktør på den kulturpolitiske arena. Sterk vekst og vekst av musikkfaglig og musikkpolitisk arbeid gir nye muligheter og uante resultater, og organisasjonens sentraladministrasjon øker fortsatt i omfang. For å imøtekomme behovet for kommunikasjon oppretter organisasjonen bl.a. et landsdekkende faxnett – en måte å sende informasjon på som var helt i forkant av den tekniske utviklingen først på 90-tallet.

Det vil her føre for langt å gå i detalj når det gjelder involveringen i mange kort- eller langhivede prosjekter i denne to-årsperioden, men to milepæler må vies spesiell oppmerksomhet: Norsk Musikkskoleorkester, og Positivt Skolemiljø.

Takket være godt og nært samarbeid med Norsk Skoleorkesterforbund og KUF-departementet kunne man i 1991 samle talentfulle elever fra musikkskoler og skoleorkestere fra det ganske land. Foranledningen var en internasjonal kommunekongress i Oslo, og denne orkestersatsingen bidro sterkt til en vellykket avslutning i Oslo Spektrum. Etter tre arrangementer med NMO i Trondheim, Bergen og Oslo blir Stavanger, (fra 1992), det faste treffsted for orkesteret, med Bjarne Birkeland som administrativ leder.

Siden den gang har NOMU, senere NMoK, hatt et utmerket samarbeid med sitt prosjektorkester, som har representert orga-

nisasjonen ved en rekke anledninger. Siste gang under årets Internasjonale Ungdomsmusikkfestival i Barcelona i mai, der

Norsk Musikkskoleorkester har vært en viktig samarbeidspartner for vår organisasjon ved en rekke anledninger.

omlag 100 dyktige talenter høstet stående ovasjoner for sin tolkning av norsk, klassisk musikk. Norsk Musikkskoleorkester administreres i dag av NMoK, i nært samarbeid med Norsk Skoleorkesterforbund. En idékonferanse om distriktsmusikerordningen i Norge, et musikkpedagogisk nettverksamarbeid og et folkemusikkprosjekt i samarbeid med Landslaget for Spelermenn er andre utslag

av det omfattende musikkfaglige arbeid som ble drevet i perioden. Samarbeidsprosjektet Positivt Skolemiljø er en annen hjørnestein i NMOK's virksomhet i denne perioden. PSM er behørig omtalt i så vel årsberetninger og utredninger så vel som i egne trykksaker, og det må vel – uten forkleinselse for noen – være lov til å hevde at dette er en av de største suksessfaktorer i organisasjonens 25-årige historie.

Vi skal her ikke trette den oppdaterte leser av vårt jubileumstidsskrift med å gjenta velkjente selvfølgeligheter om PSM, men vi minner for ordens skyld om at dette pilotprosjektet ble til gjennom et samarbeid mellom Statens Utdanningskontor i Sør-Trøndelag og fylkesavdelingen av NOMU.

I prosjektnotatet heter det bl.a. at prosjektet skal fremme satsing på levende kultur for barn og unge, samt stimulere det enkelte barns kreative evner.

Dan Børge Akerø, viktig samarbeidspartner og programleder for NMoK gjennom en årrekke.

Vi våger den påstand at denne målsettingen er oppnådd i fullt monn i dag, og vi ønsker Agderfylkene, Nordland og Troms velkommen som PSM-fylker fra høsten av.

Lørdagsskoler er et nytt begrep fra perioden 1990 – 1992. Det var i Trondheim at dette åpne tilbud til unge og særlig talentfulle musikkolelever for første gang så dagens lys, og flere musikk- og kulturskoler har senere kommet til med beslektede ordninger.

Et viktig prinsipp under opprettelsen av dette tilbudet var at elevene i sin lørdagsskoletid skulle være

elever ved sin lokale musikkole, som – på sin side – skulle dekke hovedkostnadene ved supplerende hovedinstrumentundervisning.

Initiativet fra Trondheim ble godt mottatt, og allerede i skoleåret 1991/92 var det hele 68 elever ved lørdagsskolen. Gjennomsnittsalderen var 17 år, og alle elevene måtte ta opp-taksprøve for å komme inn.

Rektor Kåre Opdal ved Trondheim Kommunale Musikkole var en ildsjel for tiltaket, og i 1992 ble det også bevilget statstilskudd til lørdagsmusikkolen i Trondheim. Kampen for økt statstilskudd karakteriseres forøvrig av Opdal som den viktigste organisasjonssaken i hans formannsperiode.

Norske musikk- og kulturskoler har siden den gang hatt som mål å ivareta både bredden og talentet, og ordningen med så-

kalte "lørdagsskoler" er et viktig element når det gjelder å ta ekstra godt vare på særlig talentfulle elever.

Apropos talenter: "Talentiaden" representerte på mange måter tidenes mediegjennombrudd for musikkolene og fritids-musikklivet. Med lørdagsunderholdning i beste sendetid sørget både programleder Dan Børge Akerø, og musikalsk leder Tom Brevik, for å synliggjøre både bredde og kvalitet. Det vil alltid være uenighet om selve konkurranseformen når det gjelder musikkprestasjoner, men totalt sett må "Talentiaden" sies å

være noe av det mest positive denne delen av norsk musikkliv hadde opplevd så langt. Organisasjonen og musikkolesystemet fikk i denne perioden ellers bred mediadekning gjennom programmer som "Midt i smørøyet," "Kulturbeite," "Da Capo," "Dagsrevyen" og NotaBene, for å nevne noen.

De senere år har "Musikk til Alle" fra Olavskvartalet i Trondheim vært hovedarena i synliggjøringsøyemed, og vi kan – her og nå – rope at det blir TV-sendt, musikalsk underholdning i NMoK's regi også kommende vinter.

Den forestående produksjonen vil skje i samarbeid med NRK Fjernsynet, og programmet vil bli sendt på NRK 1 første nyttårsdag.

På økonomisiden er det viktig å merke seg at NOMU i 1991 arbeidet svært aktivt i forbindelse med budsjettbehandlingen i Stortinget.

I det opprinnelig fremlagte forslag til statsbudsjett for 1991 var det anført en ramme på 35,3 millioner kroner i tilskudd til de kommunale musikk-skolene, eller en tilskuddsprosent på 15,5. Budsjettbehandlingen dette år resulterte i et markant gjennomslag

for musikk-skolene i Stortinget. Mellompartiene og Arbeiderpartiet ble enige om en økning på hele 10 millioner kroner i statstilskuddet, slik at den totale bevilgning til musikk-skolene ble 45 millioner, med en refusjonsprosent økt til 20.

En annen, viktig oppgave i denne fasen besto i å sikre at økningen i statstilskuddet ikke måtte bli brukt som påskudd til å senke kommunenes nettoutgifter til musikk-skolene. Men – i tråd med Dugstadutvalgets innstilling – settes inn på å lage en kvalitativt bedre musikk-skole, med så lave skolepenger som mulig.

Musikk-skolestatistikken for 1992 viser imidlertid at skolepengene har en svak økning, men at antallet elever like fullt øker kraftig.

Organisasjonen NOMU har i denne perioden en sunnere økonomi enn noen gang, men behovet for økt utviklingsarbeid og profesjonalisering av sekretariatfunksjonen i fylkene krever stadig større satsing.

Det er derfor viktig, både for Norsk Musikk-skoleråd og departementet, å komme til enighet om en intensjonsavtale som gir mulighet for å sette i gang nye, nasjonale utviklingsprosjekter. Her settes det i gang aktivt samarbeid på høyt, politisk plan, med god uttelling for musikk-skolesaken.

Vår organisasjon har helt siden oppstarten, samarbeidet med nordiske kolleger. Her en gruppe fra vår svenske søsterorganisasjon, SmoK på studiebesøk til Ringve Musikk- Historiske Muséum i Trondheim.

Som så mange ganger før er det Stortingets Kirke-, Utdanning- og Forskningskomité som gir den nødvendige støtte og forståelse. I forbindelse med at komiteleder Theo Kori-zinsky åpner lands-møtet i Ålesund blir det, gjennom uformelle møter, lagt grunnlag for at det på statsbudsjettet i 1993 ble bevilget en million kroner i utviklingsmidler. Et historisk gjennombrudd!

Fra et fåtall musikk-skoler på begynnelsen

av 70 tallet har Norge, ved utgangen av 1992, mer enn 300 kommunale musikk-skoler, og i et flertall av disse representerer selve fundamentet i det lokale kulturlivet.

Denne erkjennelse får NOMU til å innse at organisasjonen står overfor store utfordringer når det gjelder å videreutvikle musikk-skolene, og samordne virksomheten i forhold til barnehager, grunnskole, videregående skole, fritidsmusikk-livet og det øvrige lokalmiljø. Det allerede omfattende utviklingsarbeidet må videreføres, og organisasjonen må kontinuerlig arbeide aktivt for fortsatt synliggjøring av positive utviklingstrekk på musikk- og kultursektoren i kommunene.

Når det gjelder virksomhet utover landegrensene ble det, på EMUs årlige konferanse, (Finland 1991), klart at den skandinaviske musikk-skoleideologi på vesentlige punkter skiller seg markant fra den sentraleuropeiske.

Representantene fra Danmark, Sverige og Norge fant også klare likhetstrekk mellom musikk-skoleutviklingen i de respektive land, og det ble derfor tatt initiativ til et tettere samarbeid mellom de skandinaviske land. Dette for å komme fram til en felles strategi overfor våre øvrige, europeiske samarbeidspartnere. På et møte i Trondheim i 1993 ble det, i denne forbindelse, vedtatt å utarbeide en felles, skandinavisk presentasjon i forbindelse med EMU's kongress i Sverige i 1993.

• NOMU får sin første utviklingsmillion

• Måltrettet budsjettarbeid

• Opprettelsen av Positivt Skolemiljø

• Fullt gjennomslag i Stortinget

• Lørdagsskolen opprettes

• Felles, skandinavisk musikk-skoleideologi

1992 - 1994

...vi smaa en alen lange...

Stortingsmelding nr. 40, "...vi smaa en Alen lange..." skulle vise seg å bli et meget viktig, politisk dokument i denne perioden av organisasjonens historie, men før vi kommer så langt er det på sin plass med en liten oppsummering av tingenes tilstand:

Musikkskolestatistikken viser, (1993), at bruttoomsetningen nå representerer en samlet omsetning nasjonalt på nærmere 390 millioner kroner(!). En økning på 45 millioner i forhold til i 1992.

Skolepengesatsen ligger på om lag 980 kr. pr. elev pr. år, og antallet medlemsskoler er oppe i 319.

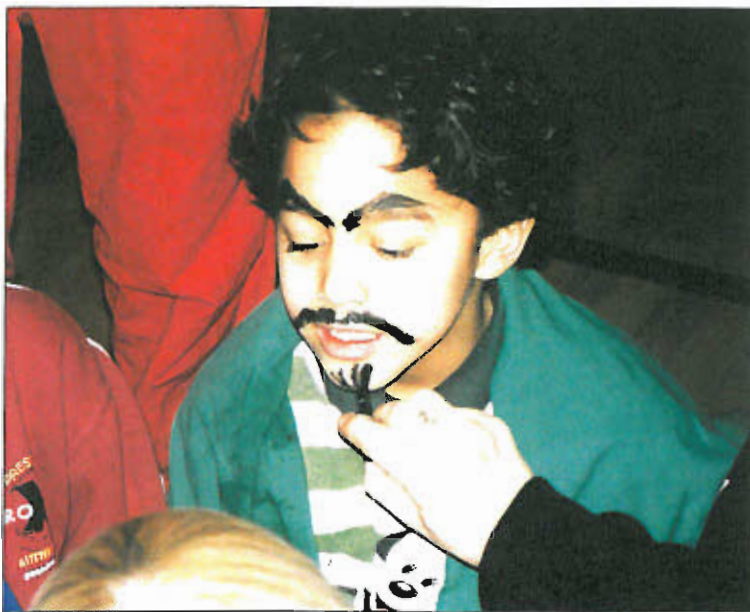
Det kan nevnes at NOMU i denne perioden hadde en målsetting om 30 nye medlemsskap. Det endelige tilveksttallet skulle vise seg å bli på 29...

Viktig er det også å poengtere at representantskapsmøtet i Ålesund i oktober 1992, på mange måter, representerer et skille i organisasjonens historie.

På dette møtet ble det bl.a. vedtatt at NOMU skulle være en organisasjon hvor det er kommunene med kommunale musikk-skoler som har rett til medlemsskap.

De gjeldende retningslinjer ble erstattet av nye lover – disse utarbeidet etter mønster fra gjeldende lover for Kommunenes Sentralforbund.

NOMU arbeider i denne perioden aktivt for å få opprettet egne sekretariater i hvert enkelt fylke, men dette arbeidet går smått. Utviklingsarbeidet ellers går imidlertid raskt og effektivt fremover, med fortsatt, positiv synliggjøring, feiring av 20-årsjubile-

Stadig flere, unge musikk- og kulturskoleelever gir seg skuespillerkunsten i vold, slik som denne unge karen fra Vikebukt i Møre og Romsdal.

um i Trondheim i 1993, utvikling av musikkpedagogisk nettverk, og arbeid for økt statsrefusjon som viktige enkeltsaker.

Mer eller mindre vellykkede prosjekter blir det etter hvert mange av, med "Spillopp-prosjektet" og "Aktiv musikk for alle" som to av de mest vellykkede.

Når det gjelder "Spillopp" var det Norsk Musikkskoleråd og Norges Musikkorps Forbund som i 1991 for første

gang lanserte tanken om å utvikle en helhetstenkning omkring utviklingen av barns oppvekst- og læringsmiljø.

Prosjektet ble en realitet allerede året etter at idèen ble unnfanget, og en rekke organisasjoner ble med i styringsgruppen.

I forbindelse med en kontinuerlig evaluering av prosjektet ble det produsert en egen video, som synliggjorde mange av de utviklingsprosessene som oppsto i forsøkskommunene Trondheim, Sandøy, Austevoll, Vang og Malvik.

"Aktiv musikk for alle" var et annet prosjekt som oppsto gjennom den nye Ansvarsreformen. Norsk Musikkråd hadde ansvaret for prosjektet, som ble finansiert av Kulturdepartementet. Prosjektet arbeidet, i hovedsak, med utvikling av metodisk materiale som kunne gjøres tilgjengelig for alle potensielle brukere. I løpet av 1993 gjennomførte "Aktiv musikk for alle" ikke mindre enn 31 kurser, spredt over hele landet.

Stortingsmelding nr. 40 "...vi smaa en Alen lange..." nevnt innledningsvis i dette kapittelet, er et godt eksempel på Norsk Musikkskoleråds kontinuerlige samarbeid med sentrale politikere.

Norske musikkskoler utvikler seg i retning av kulturskoler, og uttrykk som dans, (bildet), drama og billedkunst blir en stadig mer etterspurt del av undervisningstilbudet. (Foto: Anders Minge)

Helt siden starten av har Norsk Musikkskoleråd vært en pådriver på landsbasis i utviklingen av så vel organisasjonen som musikkskolene, og i denne Stortingsmeldingen får NOMU honnør for sitt målrettede og strategiske arbeid på dette feltet. I avsnittet som omhandler de kommunale musikkskolene, kapittel 9, står det rett ut at "...musikkskolerådet har vært en sterk nasjonal pådriver i utviklingen av musikkskolene, og at organisasjonen dermed bør trekkes aktivt med i erfaringsspredning og videreutvikling av musikkskolearbeidet.

Flertallet er også enig med departementet i at Statens Utdanningskontor i de respektive fylker bør ha ansvar for utvikling og samordning av musikkskolevirksomheten i sin enkelte region, og at en videreføring av allerede eksisterende kunstskeleforsøk videreføres.

Det er her de første signaler om en mulig kulturskeleutvikling kan spores. En politisk aksept for at musikkskolenes opplæringstilbud ikke nødvendigvis bare skal omfatte varierte uttrykksformer, men også – der kommunene selv ønsker det – gi et tilbud om dans, drama, teater, billedkunst, m.m.

Om Stortingsmelding nr. 40 er det ellers å tilføye at den, med all

ønskelig tydelighet, dokumenterer Fremskrittpartiets tilbakeholdenhet når det gjelder å støtte kulturformål. Alle partier unntatt Frp er skjønt enige om at de kommunale musikkskolene har stor betydning for et rikt og godt utbygd sang- og musikkliv, og for barnas og de unges utvikling. Ikke en gang dette vil Frp være med på å støtte...

Flertallet i komiteen er ellers enig med departementet i at øremerket tilskudd opprettholdes inn til videre, og at målsettingen må være at det opprettes et musikktilbud i alle kommuner. Det pekes på viktigheten av et stadig tettere samarbeid mellom skolefritidsordningen, grunnskolen, fritidsmusikklivet og musikkskolene, men flertallet vil fremdeles ikke forankre musikkskolen i lovverket. I meldingen blir det også satt som et mål at musikkskoleelevene i Norge skal utgjøre minst 30 prosent av alle grunnskoleelever, et mål som blir presisert i forbindelse med endring av grunnskoleloven i 1995.

I januar 1993 opphører det konkrete stillingssamarbeidet mellom KUF og Kommunenes Sentralforbund, men Norsk Musikkskoleråd viderefører samarbeidet både med KS, og med Departementet.

Norsk Musikkskoleråd har en fast kontaktperson i KS, Odd Eikemo, som for øvrig støtter vår organisasjon i arbeidet med å utvikle ulike modeller for drift og organisering av musikk- og kulturskoler i kommunene.

I 1994 blir det gjennomført et ideseminar med tema Musikk- og kulturskoleutvikling, med problemstillinger som er like aktuelle den dag i dag.

Mediakontakt har i alle år vært et prioritert satsingsområde i Norsk Musikkskoleråd, og her nærmest eksploderer det:

I 1993 inngår NOMU et samarbeid med TV2 om å presentere dyktige musikkskoleelever i forbindelse med kanalens nye helgesatsing, "Scene2," og ordet "kommunal musikk-skole" knyttes til gode, musikalske innslag hver eneste lørdagskveld året igjennom. Betydningen av dette kan knapt overvurderes.

I august samme år gir styret i TV2 og Musikkskolerådet et klarsignal for å starte arbeidet med

en internasjonal talentscene. 40 unge musikk-talenter blir innvi-tert til Oslo for å delta i programmet. Ti av deltakerne kommer fra Norge, ti fra Norden for øvrig, 18 fra resten av Europa og to fra andre deler av verden.

I løpet av høsten 1994 ble det gjennomført 17 halvtimes pro-grammer med direkte og indirekte markedsføring av kommu-nale musikk-skoler, samt betydningen av disse.

Nok et godt eksempel på flott markedsføring av de kommunale musikk-skolene i Norge, etter initiativ fra Norsk Musikk-skoleråd.

I det heletatt vil det være riktig å si at NOMU er seg meget bevisst i å gjøre bruk av media og stadig nye, tekniske hjelpe-midler. Det være seg bruken av så vel telefaxer og telefonmøter, som videoproduksjon og involvering i internasjonale fjernsyns-prosjekter.

Som et viktig tillegg til allerede eksisterende målsettinger og sat-

singsområder går Norsk Musikkskoleråd i denne perioden også inn for å initiere utviklingsprosjek-ter i alle ledd av organi-sasjonen. Prosjekter som kan bidra til å skape tet-tere allianser mellom de estetiske kulturuttrykk, og til utviklingen av en felles, kulturpolitisk ideo-logi. Det skal ikke stikkes under en stol at allianse-byggingen mellom ulike kulturområder har møtt motstand hos enkelte i musikkskolesystemet....!

Fylkesleddene får i årene 1992 – 1994 en gradvis viktigere plass i organi-sasjonsstrukturen, til glede for begge parter. Styrken

i Norsk Musikkskoleråd er nettopp at alle landsdeler og med-lemskommuner har sin egen og verdifulle identitet, og et tett samarbeid med fylkesavdelingene over det ganske land vil være med på å ivareta romslighet for mangfold, ulike løsninger og modeller.

Med sin lokale kunnskap til tingenes tilstand er NOMUs fylkesavdelinger et særdeles viktig verktøy i så måte.

I samarbeid med TV sørget Norsk Musikkskoleråd for å knytte kontakt med en rekke, internasjonale talenter gjennom en internasjonal talentscene. Her, italienske Daniele Megna, som har gjestet oss ved en rekke anledninger.

1994 - 1996

«Musikkskolelandet»

Vi, og flere med oss, ynder i dag å kalle Norge for selveste "Musikkskolelandet," et begrep som - naturlig nok - ble valgt som tittel da NOMU i denne perioden lanserte tanken om å gi ut en musikkskolebok. Bokprosjektet tok mål av seg å vise noe av den musikaliteten, gleden og kvaliteten som finnes i rikt monn i de kommunale musikkskoler her til lands, og spiren til ideen oppsto faktisk etter en spesiell kulturaksjon i Sandnes utenfor Stavanger høsten 1995. I forbindelse med en stor støttekonsert for kulturhus i byen ble det gitt ut en bok som illustrerte hvor mye kreativitet og hvor stort mangfold som finnes i Sandnes, og boka ble et godt og kraftig argument i kulturhusdebatten.

Vi besluttet derfor også å lage en slik litterær pådriver, en bok som i sin tur ble sendt ut til samtlige Stortingspolitikere og ordførere som et ledd i kampen for lovforankring av kommunale musikk- og kulturskoler.

Det var journalist Ulf E. Rosenberg som forfattet teksten til "Musikkbyen," og det ble også han som fikk i oppdrag å lage "Musikkskolelandet." Sammen med fotograf Anders Minge reiste han land og strand rundt, og resultatet ble en flott gavebok som vi har hatt mye glede av siden. En solid og bred dokumentasjon av hva de norske musikkskolene sto for.

Vi benyttet samtidig avdelingen til å trykke en presentasjons-

Forsiden av boka "Musikkskolelandet" – en gavebok utgitt av Norsk Musikkskoleråd i 1996 (Foto: Anders Minge)

brosjyre i kjølvannet av bokutgivelsen. Den ble trykket i 20 000 eksemplarer, og positive tilbakemeldinger fra den gang viser at brosjyrene ble brukt til omfattende markedsføring i kommunene – til så vel politikere og administrasjon, som andre samarbeidspartnere innen fritidskulturlivet.

Norsk Musikkskoleråd kaster seg i denne perioden ellers ut i flere omfattende prosjekter som i ettertid både kan virke halsbrekkende og uhyre dristige.

"Musikk og Samfunn '95," arrangert i samarbeid med Norsk Musikkråd, blir en ubetinget suksess, en internasjonal kongress hvor sentrale aktører innen norsk og nordisk samfunnsliv kunne møtes. Ett av mange viktige

mål for denne kongressen var å lage en arena som profilerte kulturen som en sektorovergripende del av samfunnet, og det lyktes vi med.

Gjennom foredrag, seminarer, debatter, utstillinger og sosialt samvær ble ulike tanker, ideer og prioriteringer presentert for, og drøftet av, et stort antall deltakere. Med bl.a. Brass Bros., og Jon-Roar Bjørkvold på gjestelista kunne deltakerne velge og vrake mellom en rekke seminarer om alt fra helse, via musikkformidling til kulturpolitikk. Musikkbransjen presenterte nyeste nytt innen databasert musikkverktøy, instrumenter og notemateriell, og tilbakemeldingene ga inspirasjon til oppfølging både i 1996 og i 1998.

Glade barn synger "Kanskje kommer kongen" foran slottet i Oslo under "Musikk til Alle" i Oslo den 21. september 1996

Et sentralt utviklingsprogram i regi av organisasjonen er "Musikk- og Kulturskoleprosjektet 1993 – 1996." Prosjektet ble initiert for å utprøve modeller for å se om musikkskolene kunne danne base for å utvikle en kulturskole. Prosjektet omfattet 15 kommunale musikk- og kulturskoler fra Nordland og Trøndelags-fylkene.

Erfaringsene fra prosjektet var entydig positive, og har hatt stor betydning for musikkskolen som en arena for utvikling av den framtidige kulturskolen.

Prosjektet er dokumentert gjennom en ekstern og en intern evalueringsrapport.

Stadig flere steder i landet tilbyr musikkskolene etter hvert undervisning i flere kulturuttrykk. Norsk Musikkskoleråd tar derfor initiativet til å utarbeide en håndbok for etablering og utvikling av kommunale kulturskoler. Boka ble lansert i oktober 1996 i samarbeid med Norsk Kulturråd og Norsk Kunstskoleråd. Boka var skrevet av Inger Anne Westbye, med innledning av komiteleder Jon Lilletun. Boka trekker frem de kulturskolemodellene som har vist seg å fungere, og synliggjør – på en lettfattelig måte – hvilken ideologi, strategi, organisering og økonomi som ligger til grunn for de modeller som synes å være levedyktige.

Norsk Musikkskoleråd ønsker også å ivareta kulturskolenes interesse, og det kommer etter hvert inn forslag om å omdøpe organisasjonen til Norsk Musikk- og Kulturskoleråd. Dette for fortsatt å være i forkant av musikk- og kulturskoleutviklingen, og for å gi et tydelig signal om hvilken vei utviklingen går.

En kort oversikt i landsmøteberetningen for perioden 1994 – 1996 viser ellers at skole er et sentralt begrep på midten av 90-tallet. NOMU setter i denne perioden ellers i gang storstilt lederopplæring under ledelse av Laila Lerum, og benytter ellers enhver anledning til å utvikle samarbeidet mellom de ulike kulturuttrykk.

Vi initierer et nært samarbeid med prosjektet "Barn og unges dans," gjennomfører en større studiereise til Nederland for deltakere i Musikk- og Kulturskoleprosjektet og får gjennomslag for statsstøtte til andre kulturuttrykk i regi av den kommunale musikkskolen.

Norsk Musikkskoleråd vedtar ellers på sitt fylkesledermøte i oktober 1995, å be hvert enkelt fylke om å ta kontakt med sine stortingsrepresentanter for å informere om, og argumentere for, NOMU's opptrappingsplan i forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 1996.

"Musikk til alle" er ellers et begrep som Norsk Musikkskoleråd er med på å gjøre kjent over det ganske land. Som et ledd i synliggjøringen av hva som skjer i norske musikk- og kulturskoler arrangerer organisasjonen en stormønstring i Oslo lørdag 21. september 1996. Denne dagen opptre mer enn 5000 barn og unge på 50 "stasjoner" i sentrale deler av hovedstaden, og deretter samles aktørene til en to timer lang festforestilling i Oslo Spektrum, med artister som Hanne Krogh, Gustav Lorentzen og Øystein Wiik på scenen. En rekke, sentrale ordførere og poli-

tikere er spesielt invitert til denne familie- og festforestillingen, for at også de skal få oppleve hva musikk- og kulturskolene virkelig står for. NRK og Tande P formidler begivenheten til fjernsynssere over det ganske land.

Det var for øvrig under denne forestillingen at Musikk-skolerådets nye praktverk, "Musikkskolelandet", ble presentert offentlig for første gang.

Vladimir Ashkenazy dirigerer Norsk Musikkskoleorkester på scenen i Olavshallen i Trondheim under arrangementet "Musikk Til Alle" i desember 1996.

og er nå – godt i gang – med arbeidet til en tredje. Denne gang i samarbeid med NRK1.

I denne perioden ble det opprettet 27 kommunale musikk- og kulturskoler, og vi merker oss ellers at et stort flertall på Stortinget, i forbindelse med budsjettbehandlingen for 1996, har understreket at de ønsker en lovforank-

ring av musikk- og kulturskoletilbudet i Ny lov om opplæring. Dette gir klare signaler til KUF-departementet i forbindelse med den nye opplæringsloven som ventes våren 1997.

I budsjettbehandlingen for 1996 får Norsk Musikkskoleråd ellers oppslutning fra Stortinget om at statstilskudd til de kommunale musikkskolene skal utbetales uten at timetall må forhåndsgodkjennes.

Et historisk skifte, hvor musikkskolebevilgningen blir omgjort til en såkalt "omlagføring." Dette vil – i praksis – si at statstilskuddet til de kommunale musikkskolene skal utbetales uten at timetallet må godkjennes på forhånd, og at et klarsignal om økt aktivitet i musikkskolene dermed er gitt.

I forbindelse med statsbudsjettet for 1996 får organisasjonen også gjennomslag for flere styrkingstiltak, deriblant midler for konsultantsamarbeid med Statens Utdanningskontor og igangsetting av nye samarbeids- og utviklingsprosjekter i regi av Norsk Musikkskoleråd.

Arrangementet "Musikk til alle" dukker på ny opp i hovedstaden i 1997, men da som et synliggjøringsiltak i regi av fylkesavdelingen i Oslo og Akershus.

I mellomtiden har NOMU også arrangert en TV-sendt, musikalsk førjulsgalla med samme navn fra Olavshallen i Trondheim - i nært samarbeid med TV2. Tom Brevik dirigerer Norsk Musikkskoleorkester, og Dan Børge Akerø er programleder.

Her deler organisasjonen bl.a. ut priser til årets musikkskolekommune, en talentpris, og en hederspris til en person som har gjort en særlig fortjenestefull innsats i organisasjonen.

Høydepunktet er kanskje det øyeblikket da den verdensstjernen Vladimir Ashkenazy entrer podiet i Olavshallen i Trondheim for å dirigere Norsk Musikkskoleorkester.

Det hører også med til historien av han stiller vederlagsfritt for musikkskolesaken, og at han – i fullt monn – er klar over hvilken viktig stilling musikkskolen etterhvert har fått i norsk kulturliv og i samfunnet forøvrig.

Vi har, siden den gang, gjennomført ytterligere en TV-sendt førjulsgalla fra Olavshallen i Trondheim i samarbeid med TV2,

• Musikkskolelandet

• Musikk, Kultur og Samfunn

• Musikk til alle

• Økt statstilskudd

• Kulturskoleprosjektet

• Lederopplæring og flerfylkesmøter

1996 - 1998

Musikkskolene lovforankres

Endelig! Takket være strålende innsats i alle ledd av vår organisasjon, blir mer enn 20 års kamp for lovfesting av kommunale musikk- og kulturskoler kronet med hell.

En politisk thriller av rang resulterte til slutt i at Kirke-, Utdannings og Forskningskomiteen den 30. mai 1997 innstilte følgende lovtekst:

"...Alle kommuner skal, alene eller i samarbeid med andre kommuner, ha et musikk-/kulturskole-

tilbud til barn og unge, organisert i tilknytning til skoleverket og det øvrige kulturliv...."

I yr glede over vedtaket viste vi vår takknemlighet ved å kvittere med lovfansere og røde roser på Løvebakken den 5. juni samme år. Et innslag med Arve Tellefsen i spissen som politikerne åpenbart satte stor pris på.

Det skulle kanskje være unødvendig å nevne det, men lovforankringen utløste både spontan lettelse og jubel da vedtaket ble gjort kjent. Ett av organisasjonens viktigste delmål var omsider nådd.

Norsk Musikskoleråd (NOMU) skifter i denne perioden ellers navn til Norsk Musikk- og Kulturskoleråd, (NMOK), etter en kort, men hektisk debatt innad i organisasjonen.

Navnet Norsk Musikk- og Kulturskoleråd er imidlertid en klar indikasjon på at vår organisasjon har tatt konsekvensen av at stadig flere kommunale musikk- og kulturskoler ønsker å tilby

Lovfansere på Løvebakken 5. juni 1997 i forbindelse med lovforankringen av kommunale musikk- og kulturskoler. (Foto: Scan-foto)

sine brukere et utvidet tilbud, og dette helt i tråd med de sentrale myndigheters ønsker.

Vår nye styreleder, Øyvind Schanche, er en sentral skikkelse i denne overgangsfasen, der linjene for fremtidens kulturskole blir trukket opp.

"NOMU-nytt", vårt interne medlemsblad, blir samtidig omdøpt til "Kulturtrekk" – og det satses friskt både på layout, og på å gjøre bladet mer fylldig og innholdsrikt.

I januar 1998 arrangerer vi landets stør-

ste kulturkonferanse i Oslo, med statsminister Kjell Magne Bondevik som selvskreven gjest. Vi samler parlamentariske ledere fra de fleste politiske partier til viktig kulturdebatt, og en stor hollandsk utstilling av datagrafikk er et annet innslag i et stort arrangement som ellers teller artistnavn som "The Real Thing," "Secret Garden" og "Magnolia Quartet."

Mediainteressen er upåklagelig, og tilbakemeldingene tilsier at dette virkelig er noe å satse videre på.

Vårt stadig mer etterspurte "Kor arti"-prosjekt" når i denne perioden nye høyder, og vi arrangerer en lang rekke kurs med ivrige og velsyngende deltakere fra førskole og grunnskole.

"Prosjektmidler" er et annet stikkord som vi ikke kommer utenom når vi skal omtale perioden 1996 – 1998 i vår relativt korte historie. I 1997 og 1998 har vår organisasjon delt ut til sammen to millioner kroner til lokale prosjekter, og vi har sett en rekke eksempler på vellykket, lokal utnyttelse av prosjektmidler.

I samme periode delegerer KUF-departementet en del av de sentrale oppgaver vedrørende musikk- og kulturskoler til Statens Utdanningskontor i Sør-Trøndelag.

Dette bl.a. for å styrke samarbeidet med Norsk Musikk- og Kulturskoleråd sentralt.

Et slikt prosjekt, der organisasjonen sentralt også har vært involvert, er initieringen av et nasjonalt prosjektstorbånd i forbindelse med Molde Internasjonale Jazzfestival sommeren 1998. I skrivende stund er det umulig å si om dette blir et engangsforetak eller ikke, men går det som vi tror og håper vil dette bli en svingende tilvekst som vi kommer til å få mye glede av også i årene som kommer, slik tilfellet har vært det med Norsk Musikkskoleorkester (NMO).

Vi unnlater heller ikke å nevne vårt "Musikk til Alle"- arrangement i Olavshallen i desember 1997.

Konserten ble sendt i beste sendetid 1. juledag, med Dan Børge Akerø som programleder og med vår internasjonale toppmusiker Arve Tellefsen som hedersgjest.

Tiden får vise om arrangementer av denne typen blir en årvisst foreteelse, men NMoK har aldri vært redd for å gå nye veier når det gjelder å eksponere kvalitetene i landets musikk- og kulturskoler.

I tillegg til det store arrangementet i Olavskvartalet i Trondheim laget vi derfor også "Hannes advent," et familievennlig program innspilt i studio på Tyholt i Trondheim. Programmene ble ledet av "julestjerne" nummer en i norsk artistflora, Hanne Krogh.

I disse fire programmene deltok både talentfulle barn, dyktige ungdommer og etablerte artister, med musikk- og kulturskolene

Norske musikk- og kulturskolekonsulenter på studietur i Holland våren 1997. Her lærer de å lage r a k u, en gammel, japansk keramikkteknikk.

som selvskrevent utgangspunkt for korte samtaler mellom aktørene.

Kontaktnettet ut over landegrensene fungerer ellers upåklagelig, og vi har hatt storfint besøk både fra vårt naboland Sverige, fra EM og selvsagt fra vår gode samarbeidspartner LOK i Nederland.

Helt fra New Zealand kommer det studiebesøk som har hørt nyss om musikkskolelandet Norge, og dette faktum beviser vel mer enn noe annet at det norske musikkskolesystemet har vakt oppsikt også i verdensmålestokk.

Våren 1997 sender vi ellers våre konsulenter til Amsterdam på en innholdsrik og givende studietur, og her hjemme drar vi, samme høst, ut på en lands-

omfattende talentjakt for å kartlegge barn og unge som vi senere kan gjøre bruk av når vår organisasjon skal synliggjøre musikk- og kulturskolesystemet i etermedia.

NMoK gjør også en rekke utspil vis a vis næringslivet for å markedsføre organisasjonen som en aktuell samarbeidspartner når det gjelder å skaffe kulturelle innslag til store og små formål. I denne forbindelse bør nevnes en særs vellykket åpning av et stort, internasjonalt TV-prosjekt i Bangla Desh, der et entusiastisk publikum både får oppleve norsk folkemusikk, kveding og dans.

Nytt brosjyremateriell og en rekke andre trykksaker til ymse formål blir produsert i denne perioden, bl.a. om Positivt Skolemiljøprosjektet, som våren 1998 blir besluttet videreført i Agder-Fylkene, Nordland og Troms.

Stor er elles gleden når det blir gjort kjent at Norge er tildelt Den VI. Internasjonale Ungdomsmusikkfestivalen i år 2000, et pro-

sjeikt som skal arrangeres i Trondheim i nært samarbeid med Trondheim Kommune.

Det var, under et besøk i 1000-årsbyen sommeren 1997 at EMU besluttet å legge denne prestisjetunge festivalen til Norge, NMoK skal stå i spissen for et kulturarrangement som involverer om lag 10 000 barn og unge fra hele Europa.

Fem av sju medlemmer i arbeidsgruppen som skal vurdere fremtidig innhold og organisering av norske musikk- og kulturskoler fotografert på stiftelsesmøtet i Stjørdal våren 1998.

(Foto: Geir Otto Johansen)

Helt på tampen

av denne perioden, i månedsskiftet mars/april i år, lanserte statsråd Lilleun idèen til å oppnevne en arbeidsgruppe som skal vurdere fremtidig innhold og organisering av norske musikk- og kulturskoler. Gruppen ledes av Odd Eikemo fra Kommunenes Sentralforbund, og fra NMoK deltar direktør Wilhelm Dahl.

Mandatet går bl.a. ut på å oppsummere erfaringer fra forsøk som har vært gjennomført i musikk- og kulturskoler, kunstskoler og andre kulturaktiviteter, med tanke på fremtidig organisering av, og innholdet i, norske musikk- og kulturskoler.

Organisasjonen flytter medio juni 1998 inn i nye og ærverdige lokaler på Høvringen Gård i Trolla like nord for Trondheim Sentrum, og det er fra dette idylliske tilholdssted at vi i fellesskap skal utvikle nye strategier og tiltak til beste for norske musikk- og kulturskoler.

Lovforankringen har satt en effektiv stopper for nedleggingsspø-

relset, men nye utfordringer lokker i det fjerne: Viktige stikkord i så måte er kulturskoleutvikling generelt, kvalitetssikring og finansiering av landets musikk- og kulturskoler.

Vi arbeider ellers stadig med å utvikle og oppdatere "Winuett", vårt selvutviklede databaseprogram for administrasjon av kommunale musikk- og kulturskoler, og jobber på spreng

for å få etablert egne hjemmesider for organisasjonen på Internet. Vi har dessuten behørig feiret organisasjonens 25-årsjubileum, gjennom en rekke lokale markeringer i mars måned.

Når punktum snart skal settes for denne kortfattede oppsummering av jublantens 25-årige historie er det ellers det forestående landsmøte og jubileumsfeiringen i Kristiansand S som krever planlegging, og vi akter i den forbindelse å la våre fylkesavdelinger over det ganske land gjøre sitt for at 25-års-dagen kan feires over det ganske land, med avslutning i Tromsø i forbindelse med arrangementet "Musisk verdiskaping" i slutten av september.

Et flyktig stopp før NMoK igjen løfter hodet, og kaster seg inn i nye utfordringer mot et nytt årtusen...

- Lovforankring
- Utdeling av lokale prosjektmidler
- Toppolitikere i kulturdebatt

- Nasjonalt Storbandprosjekt
- Europeisk Ungdomsmusikkfestival 2000
- Næringslivsframstøt

1998 - 2000:

NMoK mot år 2000 - epilog

"Det er vanskelig å spå, særlig om fremtiden," heter det i et gammelt sigøynerordtak, og vi har da heller ikke tenkt å prøve oss på spådommens vanskelige kunst når vi her skal trekke noen linjer for NMoK inn i et nytt årtusen.

Enkelte har spøkefullt hevdet at NMoK nå har oppnådd en lovforankring, og dermed kan ta livet med knusende ro. Vi deler imidlertid ikke dette synet, som best kan karakteriseres som en enkel måte å betrakte virkeligheten på.

Bilde – et stadig mer etterspurt tilbud i norske musikk- og kulturskoler. (Foto: Cathrine Dillner Hagen)

på gamle, sosiale likhets-tanker om at alle – uansett hvor de måtte slå seg ned i vårt langstrakte land – skal ha et tilbud om en opplæring i musikk, bilde, dans, drama eller andre musiske uttrykk.

Musikk- og kulturskolene har, for alvor, vunnet et tverrpolitisk gehør som skoleslag på linje med grunnskolen og den videregående skolen.

Det eneste som skiller i så måte er at musikk- og kulturskoletilbudet er frivillig, og at det skal betales en skolepengesats som vår organisasjon stadig kjemper for å få redusert.

Musikk- og kulturskoleopplæring er ikke lenger

Oppmuntret av suksess-

sen så langt, for musikkskoleutviklingen har vært en suksess, akter vår organisasjon å fortsette synliggjøringen av den saken vi alle brenner for: Musikk- og kulturskolens store betydning, og berikende tilstedeværelse i det norske samfunnet.

Den vedtatte lovfestingen av et musikk- og kulturskoletilbud innebærer ikke bare en generell aksept, men en ærkjennelse tuftet

"bare" et fritidstilbud, men et utdanningstilbud for alle som ønsker å tilegne seg ferdigheter innen ulike, musiske uttrykk.

I hvilken retning utviklingen går kan vi bare gjette oss til, men vi akter så visst å påvirke i den retning vi selv ønsker at den skal gå.

Norsk Musikk- og Kulturskoleråd flyttet medio juni 1998 inn i Høvringen Gård
Bynesvegen 60 i Trolle like nord for Trondheim sentrum.

Vi vil fortsatt kjempe for å gjøre bevilgende og styrende myndigheter oppmerksomme på hvilke verdier og kvaliteter som ligger i det skoleslag som NMoK er satt til å utvikle. Vi vil fortsette med synliggjøringen av bredden og talentet, og vi vil – etter beste evne – forsøke å demme opp for en utvikling i retning av lærer- og kompetanseflukt fra våre musikk- og kulturskoler.

Statlig involvering i form av større, økonomisk satsing er også et felt vi akter å jobbe videre med, for det trengs dersom man skal oppnå det velkjente mål som våre myndigheter selv har skissert: At hver tredje elev i grunnskolen og den videregående skolen skal være elev ved en av våre musikk- og kulturskoler.

Den allerede omtalte Internasjonale Ungdomsmusikkfestivalen i Trondheim i år 2000 vil være et meget viktig ledd i arbeidet med videre synliggjøringen av den norske musikk- og kulturskolen, og forberedelsene til dette gigantarrangementet vil bli et betydelig satsingsområde. Fra og med januar 1999 vil vi ha på

plass en prosjektleder som utelukkende skal jobbe fram mot Festival 2000, og vi vil parallelt arbeide med å knytte sterkere bånd til Ungdommens Kulturmonstring. En arena der begge parter kan nyte godt av et utvidet samarbeid til felles beste.

En storslått fellesoppsetting av musicalen "Hair" på Trondheim Torg våren 1998 er et godt eksempel på nettopp dette.

NMoK jobber ellers intenst for å knytte til seg utvidet, faglig kompetanse på en rekke hold, ettersom kulturskoletilbudet stadig blir mer omfattende: Billedkunstnere, forfattere, teaterarbeidere, dramatikere, ballettpedagoger og andre ressurspersoner blir i årene som kommer stadig viktigere når et kulturskoletilbud skal etableres i flere og flere kommuner, og vi vil også bestrebe oss på å ta disse i bruk når vi selv arrangerer kurser for lærere i så vel grunnskolen, som i egne rekker.

NMoK arrangerer i år 2000 Den VI. Internasjonale Ungdomsmusikkfestival i Trondheim i nært samarbeid med Trondheim Kommune.

Det faktum at utviklingsavdelingen og sentraladministrasjonen nå har flyttet inn i Høvringen Gård i Trondheim er heller ingen tilfældighet. Her har vi utviklingsmuligheter, og her kan organisasjonen og dens støttespillere – i inspirerende og landlige omgivelser midt i Trondheim – utvikle nye strategier, satsingsområder og prosjektidéer til beste for brukerne våre.

Går det som vi ønsker, blir NMoK's hovedkvarter også et kultur- og utviklingssenter for viktige alliansepartnere, der vi også vil kunne tilby kulturelle innslag fra musikk- og kulturskoler i forbindelse med ulike arrangementer.

Samfunnsutviklingen viser, med all ønskelig tydelighet, at stadig flere velger å prioritere mer fritid og forbedret livskvalitet enn å oppnå stadig større materiell velstand. Den tekniske utviklingen har bidratt vesentlig i så måte.

Det er lett å la seg imponere av en kommunikasjonsteknologi som utvikles raskere enn noen klarer å følge med på, og da kan det være en fare for at man glemmer kulturens plass midt oppe

i alt dette.

Vi i NMoK akter å gjøre vårt til at så ikke skjer, og for å oppnå dette er det selvsagt å ha barna og de unge som den fremste målgruppen for alt det vi gjør.

Vi må ikke glemme at grunnlaget for sterkere kulturmedvirkning begynner allerede i meget ung alder, og at mulighetene for å utvikle musiske ferdigheter må legges til rette fra barnsben av, dersom man vil skape et "helt menneske."

Utfordringene stopper, med andre ord, ikke ved lovforankringen eller ved L97.

Ikke ved at kulturskolen er et faktum, eller ved vissheten om at musikk- og kulturskolesystemet ikke lenger er ukjente, men v e l k j e n t e begreper hos våre politikere.

NMoK står derfor fortsatt foran nye og store oppgaver langt inn i et nytt årtusen.

En utfordring som bl.a. består i å skape en levende og dynamisk kulturskole på tvers av generasjonene...